

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/82/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8312211411
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8312211411.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD., predsedníčky senátu a sudcov JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Anny Ilčinovej v právnej veci žalobkyne T. X., bytom T. XXXX/X, F., práve zastúpená JUDr. Jánom Spišákom, advokátom, Idanská 17, Košice proti žalovaným 1/ EURO CASH, s. r. o., ČSA 24, Banská Bystrica, IČO: 36 637 301, 2/ LICITORS group, a. s., Tajovského 5, Žilina, IČO: 36 421561, 3/ R. D., bytom D. F. XXXX/X, F., právne zastúpený JUDr. Františkom Svatuškom, advokátom, Kukorelliho 1505/52, Humenné, o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, o odvolaní žalobkyne a žalovaného v 3.rade proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 5C/173/2012-202 zo dňa 13.2.2014 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania žalovaným v 1. a 2.rade nepriznáva.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným v 3.rade.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby osvedčenej notárskou zápisnicou spísanou v priestoroch hotela LINEA v Prešove notárom JUDr. Ľudmilou Chodelkovou, ul. 1. mája 5, Žilina, dňa 14.3.2011, č. N 232/2011, Nz 8956/2011, NcRIs 9321/2011, zamietol. Žalovaným v 1., 2. a 3.rade náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení poukázal na obsah žaloby, stanovisko účastníkov, zistený skutkový stav, obsah pripojených listinných dôkazov, najmä obsah spisu Okresného súdu Humenné sp. zn. 10C/56/2011, notárskej zápisnice N 232/2011, Nz 8956/2011, NcRIs 9321/2011, citoval ust. § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a uviedol, že vykonaným dokazovaním a oboznámením sa s listinnými dôkazmi súd dospel k záveru, že žalobkyňa neuplatnila právo podaním žaloby na vyslovenie neplatnosti dobrovoľnej dražby včas, keď žalobu podala po uplynutí trojmesačnej prekluzívnej lehoty, pričom nebolo preukázané splnenie dvoch podmienok kumulatívne, keďže doposiaľ nebolo ani začaté trestné stíhanie v súvislosti so spáchaním trestného činu pri dobrovoľnej dražbe. Samotná okolnosť, že žalobkyňa v čase dražby mala hlásený trvalý pobyt v rodinnom dome, ktorý bol predmetom dražby, t. j. súp. č. 1322, postavený na pozemku parc. registra C 3809, parc. registra C záhrada o výmere 254 m² a parc. registra C - zastavané plochy a nádvoria o výmere 39 m² nestačí pre prijatie záveru, že žalobkyňa môže takúto žalobu podať aj po uplynutí prekluzívnej lehoty. Súd sa stotožnil s týmto výkladom vyplývajúcim z ust. § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách účinného a

platného v čase ku dňu vykonania dražby. Až novelou zákona o dobrovoľných dražbách, a to zákonom č. 568/2007 Z. z. , ktorý nadobudol platnosť dňa 6.12.2007 a účinnosť dňa 1.1.2008, došlo k doplneniu ust. § 21 ods. 2 Zákona o dobrovoľných dražbách, ktorým zákonodarca zmiernil toto ustanovenia tak, že stanovil, že práva domáhať sa určenia neplatnosti dražby zaniká, ak sa neuplatní do 3 mesiacov odo dňa príklepu okrem prípadu, ak dôvody neplatnosti dražby súvisia so spáchaním trestného činu a zároveň ide o dražbu domu alebo bytu, v ktorom má predchádzajúci vlastník k predmetu dražby v čase príklepu hlásený trvalý pobyt podľa osobitného predpisu. Žalovaná žiadnym spôsobom nepreukázala, aby bol spáchaný trestný čin, naopak z jej výsluchu, ako aj z vyjadrenia jej právneho zástupcu, ako aj z listinných dôkazov vyplynulo, že vo veci nie je ani začaté trestné stíhanie pre spáchanie nejaké trestného činu v súvislosti s vykonaním tejto dobrovoľnej dražby. Keďže nebola splnená táto podmienka, súd žalobu zamietol z dôvodu, že nebola uplatnená včas. Zároveň zamietol návrh na dokazovanie výsluchom znalcov a manžela žalobkyne, keďže ďalšie dokazovanie by neboli hospodárne, ak žaloba bola zamietnutá preto, že žalobkyňa neuplatnila svoju žalobu v prekluzívnej trojmesačnej lehote.

O trovách konania účastníkov súd rozhodol s poukazom na ust. § 150 Občianskeho súdneho poriadku tak, že žalovaným náhradu trov konania nepriznal. Zohľadnil okolnosti hodné osobitného zreteľa, ktorými sú sociálna situácia žalobkyne, ktorá má príjem z pracovného pomeru 440,- Eur, vyživovaciu povinnosť k dcére, ktorá študuje na obchodnej akadémii, nežije s manželom v spoločnej domácnosti. Žalobkyňa zo svojho príjmu platí poplatky súvisiace s užívaním domu, a to 150,- Eur mesačne inkaso, mesačne poplatok za telefón okolo 40,- Eur. V domácnosti s ňou žije ešte staršia dcéra, ktorá je zdravotne postihnutá a poberá dôchodok vo výške 150,- Eur mesačne. S manželom nežijú v spoločnej domácnosti už niekoľko rokov. K okolnostiam hodným osobitného zreteľa však nepatrí len sociálna situácia žalobkyne, ale súd prihliadal aj na predmet sporu a tú skutočnosť, že žalobkyňa si bude musieť v prípade vypratania domu zabezpečiť aj nové bývanie.

V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku - výroku o trovách konania odvolanie žalovaný v 3.rade. Nesúhlasil s nepriznaním náhrady trov konania a s aplikáciou ust. § 150 Občianskeho súdneho poriadku. Poukázal na to, že aj on je fyzickou osobou, ktorá sa stará o dve maloleté deti, zo svojho príjmu musí hradiť náklady spojené s bývaním a starostlivosť o maloleté deti. Bol toho názoru, že súd nedôsledne aplikoval ust. § 150 Občianskeho súdneho poriadku, lebo na strane žalovaného v 3.rade mal prihliadať na skutočnosť, že súdny spor nevyvolal, bol zastúpený advokátom a výlučne žalobkyňa svojim konaním spôsobila, že trovy konania žalovaného v 3.rade pozostávajú z trov právneho zastúpenia vo výške 519,67 Eur. Navrhol zmeniť napadnutý rozsudok vo výroku o trovách konania vo vzťahu k žalovanému v 3.rade a uložiť žalobkyňu povinnosť nahradiť žalovanému v 3.rade trovy konania vo výške 519,67 Eur, ktoré špecifikoval.

V zákonom stanovenej lehote podala proti rozsudku odvolanie žalobkyňa. Namietala zamietnutie žaloby z dôvodu väd v konaní, lebo rozhodnutie považovala za zmätočné. Súd svojim postupom odňal žalobkyňu možnosť konať pred súdom, nesprávne právne vec posúdil, ako aj nedostatočne zistil skutkový stav veci. Uviedla, že žalovanými v 1.rade ani v 2.rade nebola o termíne dražby riadne a včas upovedomená, nebola upovedomená ani o ohodnocovaní predmetu dražby, a preto nemohla poskytnúť potrebnú súčinnosť pri ohodnocovaní predmetu dražby znalcom Ing. J. R.. Z tohto dôvodu namietala stanovenú všeobecnú hodnotu predmetu dražby, ktorú nepovažovala za pravdivú, lebo v skutočnosti všeobecná hodnota vydražených nehnuteľností dosahuje viac ako dvojnásobnú výšku. Poukázala na to, že súdu predložila znalecký posudok vypracovaný znalcom Ing. U., CSc., č. 45/2012 zo dňa 10.8.2012, ktorým bola stanovená všeobecná hodnota vydraženého rodinného domu na sumu 74 400,- Eur ku dňu konania dražby, t. j. k 14.3.2011. Zdôraznila, že s veriteľom EURO CASH, s. r. o., Banská Bystrica sa dohodla na najnižšom podaní vo výške 92 942,97 Eur. I napriek tejto skutočnosti však bolo najnižšie podanie pri dražbe vo výške 34 500,- Eur. Z tohto dôvodu poukázala na porušenie viacerých ustanovení zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách. Ďalej uviedla, že bola zbavená vlastníctva neštandardným spôsobom za podhodnotenú cenu, ktorá nebola všeobecnou hodnotou tejto nehnuteľnosti, ktorá mala byť určená znalcom podľa ceny obvyklej v mieste a čase konania dražby. V súčasnosti vlastní jej dom a pozemky žalovaný v 3.rade. Podľa jej názoru konaním neznáameho páchatela mohlo dôjsť k naplneniu skutkovej podstaty niektorého z trestných činov uvedených v Trestnom zákone, napr. prečinu za nepravdivý znalecký posudok, tlmočnický úkon a prekladateľský úkon podľa § 347 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona, príp. prečinu machinácie pri verejnom obstarávaní verejnej dražby v

zmysle § 266 ods. 1 Trestného zákona, a preto podala trestné oznámenie Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky. Namietala, že súd nevykonala ani dokazovanie týkajúce sa stanoviska Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky ohľadom znaleckého posudku Ing. J. R. č. 72/2010, W. S. č. XXX, T. W., kde orgány činné v trestnom konaní zistili porušenie zákona. Navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnila náhradu trov odvolacieho konania. Súčasťou podaného odvolania je oznámenie o skutočnostiach nasvedčujúcich spáchanie trestného činu adresované Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky, Bratislava, zo dňa 13.2.2014 (v spise na č. I. 223 - 227).

Právny zástupca žalovaného v 3.rade v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že súd rozhodol na základe správne zisteného skutkového stavu. Ku dňu rozhodnutia vo veci samej žalobkyňa nepreukázala, žeby došlo k spáchaniu trestného činu, dokonca ani nepreukázala, žeby bolo začaté trestné stíhanie pre trestný čin v súvislosti s dobrovoľnou dražbou, t. j. nepreukázala, že došlo k predĺženiu prekluzívnej lehoty na podanie žaloby o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby. Navrhol potvrdiť napadnutý rozsudok vo veci samej a zmeniť rozsudok vo výroku o trovách konania vo vzťahu k žalovanému v 3.rade a priznať mu náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 519,67 Eur.

Žalovaný v 1.rade v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že súd prvého stupňa vo veci správne rozhodol. Navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť. V odvolaní uvádzané dôvody, pre ktoré má byť dražba neplatná sú nedôvodné z dôvodu, že žaloba nebola podaná včas.

Žalovaný v 2.rade sa k doručenému odvolaniu písomne nevyjadril.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 Občianskeho súdneho poriadku, bez nariadenia pojednávania s nariadením termínu verejného vyhlásenia rozhodnutia, ktorý bol oznámený na úradnej tabuli súdu, ako aj internetovej stránke (§ 214 ods. 2 v spojení s ust. § 156 ods. 1, 3 Občianskeho súdneho poriadku) a dospel k záveru, že odvolania nie sú dôvodné.

Úlohou odvolacieho súdu v odvolaní namietanom nesprávne právne posúdenie bolo zistiť, či súd prvého stupňa na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy.

Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, doplnením dokazovania, najmä výsluchom žalobkyne, odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, ako aj vec správne právne posúdil. V sporovom konaní posilnenom zásadou kontradiktórnosti majú účastníci dôkaznú povinnosť vyplývajúcu im z ust. § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ktorá znamená povinnosť nielen tvrdenia, ale aj preukázania ním tvrdených skutočností. Súd prvého stupňa správne žalobu zamietol pre neuplatnenie podanej žaloby včas, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby konanej dňa 14.3.2011, ktorá žaloba bola podaná dňa 3.9.2012. Správne vychádzal z ust. § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách (ďalej len Zákon o dobrovoľných dražbách).

Žaloba o určenie neplatnosti dražby je osobitným druhom žaloby a nemožno ju stotožňovať s určovacou žalobou. Osobitný právny predpis, t. j. Zákon o dobrovoľných dražbách stanovuje lehotu troch mesiacov odo dňa udelenia príklepu, počas plynutia ktorej sa môže osoba, ktorá tvrdí, že bola porušením ustanovením zákona dotknutá na svojich právach domáhať určenia neplatnosti dražby. Ide o relatívnu neplatnosť dražby, ktorú súd môže vysloviť len na základe návrhu osoby, ktorá tvrdí, že porušením zákona bola dotknutá na svojich právach a súčasne ide o prekluzívnu lehotu, v ktorej musí byť žaloba

na súd podaná, pričom márnym uplynutím tejto lehoty právo na podanie žaloby na súd zaniká, a tým de iure zaniká aj možnosť napadnúť platnosť dražby, lebo určenie neplatnosti dražby nemožno namietať v inom sporovom konaní, napr. ako určovací žalobu podľa § 80 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku. V danom prípade žalobkyňa nepreukázala splnenie kumulatívnych podmienok vyplývajúcich z ust. § 21 ods. 2 Zákona o dobrovoľnej dražbe, na základe splnenia ktorých by súd neprihliadal na tú skutočnosť, že žaloba bola podaná po uplynutí prekluzívnej lehoty. Namietané nesprávne právne posúdenie včasnosti uplatnenej žaloby preto nebolo dôvodné.

Ani podanie trestného oznámenia adresované Generálnej prokuratúre SR Bratislava, ktoré je súčasťou podaného odvolania (v spise na č. I. 223) zo dňa 13.2.2014, nie je dôkazom a nemožno to považovať za splnenie podmienky vyplývajúcej z ust. § 21 ods. 2 Zákona o dobrovoľnej dražbe, že dôvod neplatnosti dražby súvisí so spáchaním trestného činu. O výsledku posúdenia oznámenia o skutočnostiach nasvedčujúcich spáchanie trestného činu adresované Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky, Bratislava zo dňa 13.2.2014, právny zástupca žalobkyne súdu nepodal žiadnu informáciu, ako bolo o podanom oznámení rozhodnuté. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa dňa 17.12.2011 podala na Okresnú prokuratúru Humenné oznámenie o podozrení zo spáchania trestného činu v súvislosti s dražbou jej nehnuteľnosti, ktoré oznámenie bolo uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru Žilina, Odbor kriminálnej polície, Oddelenie ekonomickej kriminality, ul. Kuzmányho 26, Žilina, ČVS: ORP-149/3-OEK-ZA-2012 zo dňa 8.3.2012 odmietnuté z dôvodu, že nie je dôvod na začatie trestného stíhania na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku (č. I. 31 spisu). Ďalej aj sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa OVK Žilina sp. zn. ČVS: ORP-175/1-OVK-ZA-2012 zo dňa 31.7.2012, ktorým podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku postúpil trestné stíhanie vo veci prečinu nepravdivého znaleckého posudku, tlmočnickeho úkonu a prekladateľského úkonu podľa § 347 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona k prejednaniu Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky, Sekcie civilného práva, odboru znaleckej, tlmočnickej a prekladateľskej činnosti Bratislava bola nedôvodne zamietnutá. Ide o uznesenie Okresnej prokuratúry Žilina sp. zn. 2PV 216/12-10 zo dňa 29.10.2012 (v spise na č. I. 79). Len preukázanie žalobkyne, že v čase konania dobrovoľnej dražby mala v predmetnej nehnuteľnosti, a to v rodinnom dome súp. č. XXXX, postavenom na pozemku parc. registra C č. 3809, parc. registra C - záhrada o výmere 254 m², parc. registra C - zastavané plochy a nádvorie o výmere 359 m², vedené na LV č. XXXX, k. ú. F., trvalý pobyt v období od 6.11.,1984 do 6.4.2011, na ul. T. XXXX/X, F., samo o sebe nie je splnením dvoch kumulatívnych podmienok vyplývajúcich z ust. § 21 ods. 2 Zákona o dobrovoľnej dražbe. Posúdenie včasnosti podanej žaloby súdom prvého stupňa bolo preto správne.

Postupom súdu nedošlo k odňatiu možnosti konať pred súdom, ktorá skutočnosť bola namietaná už v podanom odvolaní, na ktorú skutočnosť odvolací súd prihliadal, lebo uznesením odvolacieho súdu č. k. 4Co/95/2013-171 zo dňa 11.12.2013, bol rozsudok súdu prvého stupňa zrušený a vec vrátená súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Opätovne postupom súdu nedošlo v rozhodnutí vo veci samej k odňatiu možnosti konať pred súdom, lebo iné hodnotenie preukázaných skutkových zistení nie je porušením práva účastníka na súdnu ochranu zaručeného Ústavou Slovenskej republiky ani práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorým je Slovenská republika viazaná. Žalobkyňa bola riadne v konaní vypočutá, mala možnosť navrhovať dôkazy, ich predložiť. Navyše bola aj právne zastúpená.

Ďalšie odvolacie dôvody týkajúce sa namietanej výšky všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti, ako aj nedodržanie procesných podmienok spojených s vykonávaním dražby v súvislosti s doručením upovedomenia o termíne vykonania dražby žalobkyne, ďalej neumožnenia jej poskytnúť súčinnosť znalcovi za účelom stanovenia všeobecnej hodnoty predmetu dražby boli právne irelevantné s prihliadnutím k tomu, že žaloba bola podaná po uplynutí prekluzívnej trojmesačnej lehoty vyplývajúcej z osobitného právneho predpisu, t. j. Zákona o dobrovoľných dražbách. V tejto súvislosti odvolací súd navyše poukazuje na to, že v samostatnom konaní vedenom na Okresnom súde Humenné pod s. zn. 10C/56/2011, žalobkyňa podala žalobu včas dňa 24.3.2011. V konaní bola riadne zastúpená advokátom i napriek tomu, že vo veci bol nariadený termín pojednávania, pred jeho nariadením vzala žalobu späť, a to bez uvedenia dôvodu a konanie bolo právoplatne zastavené dňom 25.11.2011, potvrdené odvolacím súdom, ako aj dovolanie žalobkyne bolo uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky odmietnuté.

Márnym uplynutím trojmesačnej lehoty, ktorá musí byť stanovená na ochranu práv vydražiteľa proti právnej neistote, síce zanikol nárok žalobkyne domáhať sa zmeny vlastníckeho práva, ale nezaniklo jej právo domáhať sa náhrady škody, ak v súvislosti s vykonaním dobrovoľnej dražby došlo k porušeniu právnej povinnosti (§ 33 Zákon o dobrovoľných dražbách).

Z tohto dôvodu odvolací súd nepovažoval odvolanie žalobkyne vo veci samej za dôvodné, a preto napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny v súlade s ust. § 219 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Za nedôvodné považoval odvolací súd aj odvolanie žalovaného v 3.rade, ktorý namietal výrok o trovách konania. Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o trovách konania prihliadal na dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré zohľadnil na strane žalobkyne, najmä jej sociálne a majetkové pomery, ako aj predmet sporu a náklady, ktoré žalobkyňa bude mať v súvislosti s vypratáním nehnuteľnosti a zabezpečením si nového bývania. Aplikácia ust. § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku prichádza do úvahy iba za predpokladu splnenia zákonných procesných podmienok, t. j. existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa, ako aj vo výnimočných prípadoch. Súd prvého stupňa správne zohľadnil existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa na strane žalobkyne. Je pravdou, že na strane žalovaných v 1. a 2.rade sa jedná o právnické osoby a na strane žalovaného v 3.rade o fyzickú osobu, na ktoré sociálne a majetkové pomery poukázal žalovaný v 3.rade, avšak odvolací súd sa stotožnil s aplikáciou ust. § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, a preto napadnuté rozhodnutie potvrdil aj vo výroku o trovách konania účastníkov ako správne v súlade s ust. § 219 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Je pravdou, že žalobkyňa zavinila, že žalovanému v 3.rade vznikli trovy konania z titulu trov právneho zastúpenia tým, že ho žalovala, avšak žalovaný v 3.rade nadobudol nehnuteľnosť žalobkyne na základe dobrovoľnej dražby, a preto zo zákona bol žalovaný v 3.rade ako pasívne legitimovaný účastník sporového konania. Podanie žaloby aj vo vzťahu k nemu nebolo nedôvodné.

O trovách odvolacieho konania vo vzťahu medzi žalobkyňou a žalovanými v 1. a 2.rade, odvolací súd rozhodol tak, že im náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, lebo žalovaní v 1. a 2.rade návrh na priznanie náhrady trov konania nepredložili (§ 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Vzhľadom na neúspech žalovaného v 3.rade, ako aj žalobkyne v odvolacom konaní, odvolací súd o trovách konania vo vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným v 3.rade rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku tak, že vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolanie nie je prípustné.